

Michaela MISHKA Suchá

Tato charismatická webdesignérka a básnička původem z Bohumína (1977) si jistě zaslouží označení první dáma českého webdesignu. S její prací se na českém internetu setkáváme opravdu velmi často...



Jak ses dostala k webdesignu?

Já vždycky říkám, že jako slepý k houslím, ale ona to není pravda. Když jsem nastoupila v roce 1995 na vysokou školu v Brně (Masarykova univerzita, obor informatika; předcházela střední průmyslová škola zaměřená na výpočetní techniku v Ostravě), tak tam neustále seděli v počítačových učebnách týpci v brýlích, tesilkách s Prestigema a sjížděli internet... Tenkrát jsem si ani nedokázala představit, jak je možné, že někomu pošlu e-mail a on si ho může přečíst během několika vteřin na druhém konci světa. Ne, že bych tomu dnes technicky rozuměla, ale alespoň si to dovedu trochu představit. :-)

Když jsem se k počítači také konečně probíla, byla to pro mě bomba. Neustále jsem sjížděla nějaké weby a povídala po IRCčce. Líbilo se mi, že uděláš web o nějaké blbině, která zajímá pět lidí a můžeš jí dát na net, kde k informacím můžou během pár vteřin lidí z celého světa. Byla jsem tak fascinována, že jsem si během týdne nalouskala HTML. Neuměla jsem ale pracovat s grafickými programy, respektive jsem žádné neznala a neměla k dispozici, proto jsem kreslila v PaintBrushu ve Windows. Ale ujela jsem si na tom a začala jsem tvořit první weby. Okolí tvrdilo, že mi to jde daleko lépe, než jiným, a tak jsem zkoušela a učila se dál.

Profesionálně jsem se webdesignu začala věnovat ve druháku, to jsem odešla ze školy. Už od střední školy mě hodně bavilo programovat, ale na výšce jsme brali jen samou matematiku – algebru, teorii množin, matematickou analýzu atd. a k počítači se dostali na hodinu týdně. Navíc už jsem věděla, že mě baví webdesign a nechtěla jsem zabít pět let kvůli titulu.

Tehdy jsem nastoupila v brněnské firmě Inet, kde jsme se potkali s Monkeym a později teaCem, což pro mě byla největší škola. Oba kluci mají svůj vlastní styl, který mám ráda a bylo zajímavé koukat jak tvoří. S Monkeym jsme dokonce často spolupracovali na jedné zakázce, a tak jsem se naučila i jakési pokoře a kompromisu v grafickém návrhu. Bohužel se ale podmínky ve firmě začaly stávat neúnosné, proto jsme všichni téměř zároveň firmu opustili. Já jsem šla do Prahy rovnou do První Multimediální, která

o mě měla zájem ještě dřív než jsem z Inetu odešla. V PM jsem už třetí rok, vyhovuje mi, jak to tu funguje. Dvě desítky lidí, téměř jedna family, žádní kravaťáci, zajímavé zakázky, pohyblivá pracovní doba a skoro samí chlapi. Co víc si přát?! :-))

Jakým způsobem pracujete? Máte práci nějak rozdělenou?

Ano, samozřejmě. Nemůžete být výtečný programátor, grafik a webmaster zároveň. Už od začátku jsme si práci dělili. Trochu se to však přeče jen změnilo. Na začátku, když nás bylo ve firmě asi tak osm, jsem dělala nejen grafiku, ale stránky téměř kompleť. Řezání, HTML, jednoduché skriptiky... Dnes už udělám pouze grafický návrh, předám vrstvený Photoshop a kolegové to rozřežou, vytvoří HTML a naprogramují různé vychytávky, které bych stejně už nevládla.

Takže už jsi úplně ztratila kontakt s technologií?

Ne úplně, v soukromých webech (komerčních i nekomerčních), které občas dělám na vlastní triko, musím udělat všechno sama. Baví mě to, ale jsem ráda, že v práci se můžu soustředit jen na grafiku. Teď taky pracuji poměrně hodně ve Flashi.

Čím tě Flash zaujal?

Z počátku jsem měla docela skeptický názor, myslela jsem si, že o něm za dva měsíce nebude slyšet a bude několik jiných formátů, které ho nahradí. Z počátku mě nenadchnul. Pak jsem potřebovala udělat nějakou animaci, tak jsem se do Flashe vrhla. Přišla jsem na to, že se v něm dají udělat pěkné věci. Netvrdím, že Flash je formát na všechno, ale například na ban-

tery je skvělý. Hodně možných efektů v pár kilech a možnost interaktivity, což u klasického GIFu nejde.

Pro vektorovou grafiku na internetu nic lepšího neznám. Nevhodný mi Flash ale samozřejmě připadá pro informační servery, kde animace akorát zdržují přístup k informacím.

Jak se ti s Flashem pracuje? Pracovala jsi s jinými vektorovými editory?

S jiným vektorovým programem moc nepracuji. Občas Illustrator nebo Corel otevřít musím, ale to jen zřídka.

Na Flash 5 jsem si zvykla velmi rychle, protože posun od verze 4 mě velmi potěšil. Ať už samotným pracovním prostředím, tak možností komplikovanějšího programování.

Vidím, že jsi dělala i spoustu bannerů ve Flashi. Jak Flash přijímají internetové reklamní systémy?

V poslední době ho začaly hodně podporovat snad všechny velké reklamní systémy. Ještě před nedávnem některé z nich flashové bannery nepřijímaly, protože neuměly z tohoto formátu zpracovat statistiky, ale zdá se, že se s tím už popraly. :-)

A co formát SVG (Scalable Vector Graphics)?

Ten neznám. Když se chytne, tak se ho určitě naučím. :-))

Pro bitmapy používáš tedy Photoshop. Použila jsi někdy i ImageReady?

ImageReady jsem spustila jen párkrát, jsem spíš zvyklá na Photoshop. Mám ráda nové věci, ale v tomhle jsem trochu konzervativní.





Píšeš kód ručně?

Ano, začínala jsem normálně v poznámkovém bloku a dlouho jsem v něm kód psala. Dnes používám HomeSite, a tak si někdy pomůžu, třeba při tvorbě tabulky, abych neřekla dvacetkrát <td>, <tr>. Ale rozhodně mám kód pod kontrolou a myslím si, že by ho měl mít pod kontrolou každý, kdo neskončí jen u tvorby své homepage. Když vidím výplody z FrontPage, děsí mě to.

Děsivé jsou také exporty přímo z Wordu nebo z Excelu, takové ošklivosti jsem nedělala ani před šesti lety, když jsem se HTML učila. A to se netýká jen ošklivého kódu, ale i vizuální podoby. Osobní stránky, ať si každý zkusí, ale když někde vidíš: „Jsem profesionální, mladá dynamická firma... jedna HTML stránka 300 Kč... když obsahuje obrázek plus 50 Kč... jedno tlačítko stovku...“. Takhle se to nedá dělat ani počítat, tomu se směju. Navíc většinou ty stránky vypadají jak vypadají, a když se člověk podívá do kódu a zjistí, že je z Wordu... To je kreativní a profesionální práce?! :))

Kam chodíš pro inspiraci?

Nemám žádný konkrétní web. Jednou za čas mě to popadne a jen tak si surfuju. Vždycky objevím tolik nových pěkných větví, že zažívám duševní orgasmus. :))) Většinou ale odstartuju na nějakém serveru jako je Isolate.cz, odkud se přes odkazy dostanu na další a další weby. Je to rozsáhlý kruh, zabere to hodiny, než to vzdám. Nedávno jsem objevila další pěknou startovací pozici – Linkdup.com.

Na netu ale hledám většinou konkrétní informace anebo surfuji spíš po „amatérských“ básničkách. Často jsou to opravdu pěkné věci, které si tisknu a pak v klidu znova pročítám doma v postýlce.

Jinak mě pořád fascinuje dostupnost informací, které by normálně člověk sháněl několik dnů. Chystám se do Austrálie, tak jsem si během dvou hodin zjistila na in-

ternetu všechno, co jsem potřebovala – stáhla si formuláře pro víza, mapy, odlety, booking letenek, adresy velvyslanectví, ubytování, ceny, počasí v dané době, na co si dát pozor... Vždycky mě to znovu dostane.

Neztrácíš se v tom množství informací?

Ne, většinou ne. Jdu za konkrétní informací a tu většinou najdu téměř hned.

Za těch pár let na netu se člověk naučí jak šetřit čas tím, že ví kde, co a jak hledat.

Kolik je vás ve firmě grafiků?

Bannery, Flash a 90 % grafiky webů dělám sama. Pak je u nás jeden výborný grafik na 3D animace a jeden další skvělý grafik, který dělá hlavně tiskové věci, ale jednou za čas si web taky stihne.

Jak bojuješ se zákazníky?

Snažím se nebojovat, ale někdy to nejde. Vadí mi přístup některých zákazníků – my platíme a vy buďte vděční a mlčte. Často uvádím jako příklad švadlenu. Když za ní přijdu a nechám si ušít sako, kde chci dvě kapsy a tady dva knoflíky a ona řekne bude to stát dva tisíce, tak pak nemůžu přijít a říct den před předáním, že jsem si to rozmyslela, chci osm kapes a žádný knoflík... Nemůžu pak rozhodně čekat, že to stihne ve stejném termínu a za stejné peníze.

Jsi radši, když tě lidé svazují svým zadáním, nebo máš radši, když ti neřeknou žádnou představu?

Jak kdy. Pokud vím, že mi nechají úplně volnou ruku a nebudou do toho později mluvit, tak mám ráda volnost. Občas se ale stane, že přijde zákazník na korekturu a řekne, že ale měli jinou představu, kterou vám samozřejmě na začátku neřekli.

Dělá se mi taky dobře, když už má firma nějaké pěkné Cíčko, od kterého se jde odpíchnout.

Dělali jste někdy ve firmě například dodatek ke grafickému manuálu, který by kodifikoval vzhled webu?

Ne, zatím to po nás tuším nikdo nechtěl. Internet je trochu jiné médium a některé parametry CI se na něm ani nedají udržet. Už jen s barvami je problém, každý má jinak nakalibrovaný monitor, o rozlišení ani nemluví. Naopak jsme od některých zahraničních zákazníků takový dodatek dostali. Volkswagen a myslím i Audi mají CI dané i pro internet, aby každá jejich evropská stránka nebyla úplně jiná, aby držela aspoň některé základní prvky.

Kam chceš dál pokračovat ve své kariéře a čím se v životě bavíš?

Nějak nemám momentálně potřebu cíleně budovat kariéru nebo aspoň o ní v téhle rovině uvažovat. Grafika mě moc baví, líbí se mi, kolik toho dokáže sdělit i beze slov, jak dovede vyvolávat v lidech tolik různých pocitů, ale rozhodně nemůžu říci, že je to to jediné, co chci v životě dělat. Je mi blízka spousta dalších věcí a já vůbec nevím, co a koho přinese zítřejší den.

Baví mě například psát, malovat, cestovat, fotit, foukat do didgeridoo, všechny ruční práce mi šly a baví mě od dětství... Ale nejvíce mě pořád dokola a dokola překvapují a fascinují lidi (včetně mě samé). Jejich rozdílný pohled na svět a následný způsob bytí. Je tedy docela možné, že ze mě za pár let bude matka na plný úvazek a já budu bydlet spolu s deseti dětmi v pěstounské péči a hodným mužem někde v hezké chaloupce s velkou zahradou a malým hospodářstvím u lesa. Nebo zítra potkám nějakého dredatého knedlíka, s kterým budu putovat po světě křížem krážem a poslední, na co si vzpomenu bude nějaký webdesign. ;-)

*Pokud se chcete o Mishce dozvědět víc, můžete navštívit její osobní stránky www.mishka.cz, zvláště doporučuji sekci psaní, která je mimo rámec našeho časopisu, ale je to síla... *:o)*

Jan Tippman